

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาทูท่าน ที่อยู่ภายใต้ร่มบวรพระพุทธศาสนา พวกเราเชื่อมั่นกันในการทำคุณงามความดี จะทำให้มีความสุข คนไหนได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ ใจก็เลยมีความสุข เพราะเป็นที่พึงของตน คนเราที่ได้เกิดขึ้นมาจะอยู่เมืองใดประเทศไหน อยู่ที่ใดก็ดี ก็มาด้วยอำนาจของกรรม ตามที่ได้สั่งสมอบรม บุญบารมีเอาไว้ จึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ถ้าเราพิจารณาดูแล้วจะเห็นว่ามนุษย์เรานี้ ไม่สม่าเสมอกัน เพราะอำนาจบุญกุศลคุณงามความดี ที่ได้สร้างสมอบรมมานั้นต่างกัน เราก็ไม่ต้องเสียใจ ถ้าเรากำลังทำคุณงามความดีเอาไว้ อยู่ เพื่อให้เป็นที่พึงของตนเอง ก็จะได้ภูมิใจในชีวิต ชีวิตเกิดมาเป็นชีวิตที่เกิดมายาก ยากมากที่จะได้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์บริบูรณ์ จึงเป็นชีวิตที่ทำได้ยาก ดังที่พระพุทธเจ้าสอนเอาไว้ การที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็น โชคกลางอันดี เกิดขึ้นมาแล้วมีอายุยืนขึ้นมาได้ ล้มลุกคลุกคลานมาแต่ละคน ด้วยความเจ็บปวดต่างๆ ผ่าน โรคภัยไข้เจ็บ ลำบากทุกข์ยากต่างๆ ผ่านพ้นมาได้ก็เรียกว่าโชคดี และยังมีพระพุทธเจ้ามาอุบัติเกิดขึ้นในโลก แม้พระองค์จะเสด็จดับขันธปรินิพพานนานแล้วก็ตาม คุณงามความดี ศาสนะธรรมคำสอนของพระองค์นั้น ได้สอนกับสัตว์โลกเอาไว้ เรียกว่าโปรดสัตว์โลก ตามเจตนาของพระองค์ตอนที่ เป็นพระโพธิสัตว์ ได้ตั้งสัจจะอธิษฐานเอาไว้ว่า ถ้าตนเองได้บรรลุอนุตรระสัมมาสัมโพธิญาณ ถึงที่สุดแห่งกองทุกข์ ก็จะพยายามสอนสัตว์โลกให้ทำคุณงามความดี เพื่อกอบโกยเอาสัตว์โลกนี้ ให้พ้นจากกองทุกข์ไปได้ จดมุ่งหมายตั้งไว้อย่างนั้น เมื่อพระองค์ตรัสรู้อนุตรระสัมมาสัมโพธิญาณ พระองค์ก็ตรัสเทศนาสั่งสอน ทั้งที่ที่พระองค์มีบุญบารมี เพราะเห็นดินอากาศ เหาะเหินไปมาบนอากาศได้ด้วยอำนาจบุญบารมี แต่พระองค์ก็ยังเสด็จดำเนินด้วยพระบาท ไปในประเทศอินเดียก็ดี ไปยังรัฐต่างๆ ไปที่โน่นที่นี้ ด้วยความเมตตาสงสาร แก่เพื่อนมนุษย์ ที่เกิดมาร่วมทุกข์ร่วมสุขซึ่งกันและกัน อยากให้เขาเข้าใจในชีวิตที่ได้เกิดมานั้น มาเพื่ออะไร มาได้อย่างไร จึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์

..ได้สร้างสมอบรมคุณงามความดีอะไรไว้ จึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พระองค์มีความเมตตาต่อสัตว์โลกทั้งหลาย จึงพยายามเสด็จไปโปรดที่นั่นที่นี้ ทรงเทศน์โปรดเวไนยสัตว์ทั้งหลาย ในประเทศอินเดีย เขามีศาสนาพราหมณ์เป็นหลักของประเทศ แล้วก็ยังมีลัทธิศาสนาต่างๆ มีคณาจารย์ มีศาสตราต่างๆ ที่แนะนำ ตักเตือนสั่งสอน หลายลัทธิที่หลายอย่าง ก็แล้วแต่ว่าจะได้บำเพ็ญ จะสอนได้เพียงไรของแต่ลัทธิละศาสนา ที่เราได้รู้จักกันในปัจจุบันนี้ได้มีหลายลัทธิได้เกิดในประเทศอินเดีย หลายชั้นหลายอย่าง เช่นศาสนาพราหมณ์ เป็นต้น เหตุฉะนั้นจึงเอาศาสนาพราหมณ์ไว้ด้วยที่เราปฏิบัติกันอยู่ ก็เพราะพราหมณ์เกิดก่อน เมื่อโกณฑัญญะพราหมณ์ผู้นำทางศาสนาพราหมณ์ ได้เข้ามาในพระพุทธศาสนา ก็มีความเลื่อมใสบวชเรียนเขียนอ่าน จนได้บรรลุธรรมคุณงามความดีเอาไว้มาก ก็มาจากพราหมณ์ก่อน เหตุฉะนั้นการสอนศาสนา การสอนใน

ชีวิตของคนเราที่ได้เกิดมา เกิดมาต้องการอะไร ต้องการมีความสุข ต้องการมีความสุข ใครๆก็ต้องการความสุข ไม่มีใครอยากทุกข์สักคนเดียวที่ได้เกิดมาในโลกนี้ ไม่ว่าเขาจะอยู่บ้านใดเมืองใดประเทศไหนก็เหมือนกัน ก็จะแสวงหาความสุข เพื่อให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตน เพื่อจะได้อยู่แบบมีความสุขสบาย ทั้งกายและทั้งใจ ไปอยู่แห่งหนตำบลใดที่ไหนที่ไหน คนที่เกิดในโลกนี้ก็ต้องมีความสุขกันทั้งนั้น เมื่อต้องการความสุขแล้ว การที่จะปฏิบัติตนให้ถึงองค์ความสุข ก็ต้องเดินทางตามวิถีชีวิต และปฏิบัติเพื่อให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป ด้วยเหตุด้วยผล เหตุฉะนั้นพระพุทธรูปที่สอนเอาไว้ก็ด้วยเรื่องเหตุเรื่องผลนั่นเอง พูดอย่างง่ายๆ เรียกว่าเหตุดีผลก็ดี เหตุไม่ดีผลก็ไม่ดี ศาสนานี้สอนเรื่องอย่างนี้ ให้รู้จักเหตุ เหตุใช้ทำไม่ดี เขาปฏิบัติไม่ดี เหมือนนานาประเทศต่างๆ ที่เราเห็นกันอยู่ในโลกนี้ เขาเบียดเบียนซึ่งกันและกัน รบราฆ่าฟันกันต่างๆ บ้านแตกสาแหรกขาด บ้านเมืองพังทลาย ผู้คนล้มตายไปมากมาย ทำไมเขาจึงเป็นอย่างนั้น เพราะเขาคิดว่ามันจะมีความสุข ก็เลยทำให้เกิดทุกข์ไม่รู้ตัว เรียกว่าเดินทางผิด เป็นมิจฉาทิฎฐิมีความเห็นผิด เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคลนั้น หมู่เหล่านั้น ก็เลยพากันพลัดพรากซึ่งกันและกัน ก็เรียกว่าเดินทางผิด เมื่อเดินทางผิดก็เลยทำให้เกิดทุกข์ เพราะเหตุมันไม่ดีผลมันก็ไม่ดี เราจะมองตรงนี้ในปัจจุบันนี้ เราก็มองเห็นได้ ว่านานาประเทศต่างๆก็ดี ที่เขาปฏิบัติมีความลำบากอยู่ ทั้งๆที่ตนเองต้องการความสุข ทำไมพากันปฏิบัติผิด ต้องโทษครูอาจารย์ของผู้ที่นั่นนั่นเอง ที่สอนผิด สอนเดินทางผิดทำให้เกิดทุกข์ เหมือนบุคคล เพราะคนพาลนี้เอง คนพาลคนนี้ไม่มีศีลธรรม ไม่มีมีหลักจิตหลักใจ ไม่มีสติปัญญาอ่อนไหว ก็เลยเรียกว่าคนพาล คนพาลนั้นทำให้เกิดความทุกข์ความวุ่นวายขึ้นในโลกนี้ ไม่รู้จักบุญจักบาป ไม่รู้จักคุณจากโทษ ไม่รู้จักผลจากประโยชน์ ไม่เข้าใจทั้งสองอย่าง เลยทำให้เกิดความวุ่นวายเกิดขึ้น เรียกว่าคนพาล เป็นมิจฉาทิฎฐิมีความเห็นผิด เมื่อพากันทำผิดก็เลยเกิดทุกข์

..เหตุฉะนั้นพระพุทธรูปก็จึงทรงตักเตือนแนะนำสั่งสอน ให้เราเดินทางถูกต้องในวิถีชีวิต เมื่อบุคคลเดินทางจะไปบ้านใดเมืองใดประเทศไหน เราก็ต้องรู้จักจุดหมายปลายทางที่จะไป จะนั่งรถที่ดีจะนั่งเครื่องบินที่ดี สายการบินอะไรที่จะเดินทางไปถึงเมืองนั้น เราต้องรู้จัก หรือจะเดินทางเรือก็ดีก็รู้จัก ทางรถก็ดี ก็รู้จัก รู้จักดินเหตุรู้จักดินทางเดิน พระองค์จึงทรงสั่งสอน ให้ชีวิตของพวกเรา ค่อยๆสร้างคุณงามความดีไป คนที่ไม่เคยทำคุณงามความดี ไม่เคยทำบุญทำทานการกุศล ก็ค่อยทำบุญไปตามกำลังของตน ทีละน้อยทีละน้อย พระองค์สอนไว้ว่าอย่างนั้น ทำคุณงามความดีไว้เป็นที่พึ่งของตน บัดนี้เราทำบุญทำทานการกุศลไว้แล้ว ก็พยายามรักษาศีล ตามกำลังความสามารถของตนเองที่จะรักษาศีลได้ จะรักษาไว้ได้กี่ข้อ มีศีล 5 ศีล 8 ศีล 10 ของสามเณร ศีล 227 ของพระภิกษุ ก็มีความพยายามที่จะพัฒนาตนเอง ให้อยู่ในศีลในธรรม ก็จะนำตนเองให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุข สอนให้ภาวนา ให้ดูชีวิตของพวกเรานั้น ตั้งแต่เล็กแต่น้อยจนใหญ่โตขึ้นมา

เรื่อย จนถึงหนุ่มสาวถึงเฒ่าถึงแก่ ทำไมสังขารของคนเราถึงเป็นอย่างนี้ เรียกว่าสังขาร คือของจริง ถ้าเรารู้ของจริงว่าเป็นอย่างนี้ เราก็จะได้ภาวนาพิจารณาว่า..เอ.. ชีวิตของเราพึ่งพาอะไร มาด้วยเหตุไหน จึงได้มาเกิดเป็นมนุษย์ที่เหลื่อมล้ำต่ำสูง ต่างกันอย่างนี้น้อ ให้เราพิจารณาดูตรงนี้ก็จะมีจิตที่รู้ว่าชีวิตของเรายังดีอยู่ก็เป็นชีวิตที่มีกำไร ให้สร้างเสริมอบรมคุณงามความดีเอาไว้เราก็จะมีจิตใจสบายใจ บุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ ที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ก็ปลื้มใจ ว่าถ้าเราเกิดชาติใดภพใดยังไม่ถึงนิพพานเมื่อไหร่ ยังไม่ถึงที่สุดแห่งความทุกข์ แล้วก็ต้องมาเกิดอีกแน่นอน ถ้าเกิดอีกเราก็จะทำคุณงามความดี ตามชั้นภูมิของตนเอง เมื่อเราเกิดมาเป็นมนุษย์อีก หรือเกิดมาเป็นเทวดาเทพบุตร หรือเกิดในพรหม โลกตามชั้นต่างๆ ตามที่ภูมิของตนเองปฏิบัติเอาไว้ ผู้ที่ปฏิบัติได้สูงสุดก็เข้าสู่พระนิพพาน พ้นจากชาติขราพยาธิมรณะกันดารไปได้ ก็ไม่ได้มาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารนี้อีก ก็เรียกว่าพ้นทุกข์ สำหรับผู้ที่ทำถึงที่สุด พระพุทธศาสนาสอนให้การเดินทางถึงจุดหมายปลายทาง ค่อยเป็นค่อยไปเรียกว่ามัชฌิมาปฏิปทา พระตถาคตเจ้าสอนให้เดินทางอย่างนี้

..การที่บุคคลจะเดินทางไปอีกที่หนึ่ง เช่นข้ามทะเลทราย เป็นเมืองที่ไม่มีดิน ไม้ อากาศร้อน เราจะเดินทางแบบไหน ถ้าเราเดินทางเร็วเกินไปหรือว่าวิ่งไป อยากให้มันพ้นจากทะเลทราย มันก็จะไม่พ้น มันก็จะเหนื่อยอ่อนก่อน และล้มลงไปเสียอีก เรียกว่าวิ่งเกินไปในการปฏิบัติ เช่นเคร่งเกินไปในการปฏิบัติ เราอดข้าวอดน้ำ ไม่กินข้าวกินน้ำก็เหมือนกัน ก็เหมือนไปเร็วเกินไปมันก็ไม่ถึง มันก็ไม่พ้นทะเลทราย มันก็ล้มอีก อยู่ในกองทรายในทะเลทราย ไม่สามารถไปถึงป่า ไปถึงที่ที่มีภูเขา ก็เปรียบเหมือนกับพวกเรานั่งเครื่องบินไปที่ประเทศที่เขาอยู่ทะเลทราย เห็นแต่หมู่บ้านอยู่กลางทะเลทราย ไม่ค่อยเห็นต้นไม้ ก็เหมือนกับที่อาดมาเดินทางไปทางสายยุโรป เดินทางก่อนที่จะเข้าสวิสเซอร์แลนด์ บินไปตามทะเลสาบ ตามเมืองต่างๆ มีภูเขามิต้นไม้ เครื่องบินบินไปเรื่อยๆ จนเข้าสู่เมืองซูริก ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ อันนั้นแหละมีป่าไม่มีภูเขามิหิมะปกคลุมภูเขา สวิสเซอร์แลนด์นั้นเป็นเมืองที่สวยงาม อยู่ในป่าไม้ที่ร่มเย็นเป็นสุข หมู่บ้านต่างๆก็อยู่ตามป่าไม้ตามชั้นภูมิที่ได้ทำบุญมาต่างๆ อยู่ด้วยกันด้วยความสงบ สวิสเซอร์แลนด์เป็นเหมือนเมืองธรรมะ เป็นประเทศที่เป็นกลางกลาง ไม่รบราฆ่าฟันกับประเทศไหน เป็นประเทศที่มีธนาคารกลาง ที่จะฝากฝังเงินตรา ฝากเงินฝากทองเอาไว้ ของประเทศต่างๆเพราะไม่มีการรุกรานรบราฆ่าฟันกัน ก็ต้องไปฝากเงินไว้ที่สวิสเซอร์แลนด์ เรียกว่าเป็นธนาคารโลก เก็บเงินเก็บทองของผู้อื่นเอาไว้ ดูแลรักษาให้ ไม่ให้เสียหายไปที่ไหน เรียกว่าคนใจกว้าง คนมีใจเป็นบุญอยู่ในตัวของเขา เราไม่ศึกษาเราก็ไม่รู้ เรียกว่าเป็นคนดีมีศีลธรรมอยู่ในตัว นี้พระพุทธศาสนาก็กำลังสอนอยู่ ก็เพื่อจะให้เกิดความรุ่งเรือง เจริญขึ้นไป ในพระพุทธศาสนา เหตุฉะนั้นการเดินทางในทะเลทรายที่พูดถึง ก็ให้เดินไปในทางสายกลาง ถ้าเราเดินไปไม่ได้กลัวจะร้อน ยืนอยู่เฉยๆ มันก็ล่าช้าก็ไม่ไปถึงไหน ไม่สามารถเดินข้ามทะเลทรายไปได้ แต่ถ้าเราค่อยๆก้าวไปที่ละก้าว ก้าวขา

เดินไปเรื่อยๆ ขานี้เหยียบลงมันร้อน ก็ยกขึ้นเอาอีกข้างลง เดินไปเรื่อยๆแบบสบายๆ เรียกว่าเดินทางโดยยึดสายกลาง ผู้ที่มีความเพียรทำคุณงามความดี เดินทางสายกลางไปเรื่อยๆ ทำไปตามกำลังของตน ทำบุญก็อย่าทำมากเกินไป ให้ทำไปทีละน้อยๆ ก็แบ่งทรัพย์สมบัติเอาไว้ใช้ให้เป็นประโยชน์ ในครอบครัวไว้บำรุงรักษาตนเอง ก็ทำไปทีละน้อยๆตามกำลัง มันก็จะมากขึ้นๆ เจริญมากขึ้นๆ เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเหมือนคนหาเงินฝากธนาคารนี้แหละ ฝากไปทีละเล็กทีละน้อย มันก็จะค่อยๆมากขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ก่อนชีวิตในบ้านเมืองของเราเงินก็มีเล็กน้อยๆ เราก็ทำไปตามกำลังของตนเอง ได้ช่วยเหลือตัวเอง ได้ช่วยเหลือพัฒนาประเทศ พัฒนาไปตามความสามารถที่ทำได้ ก็ค่อยเป็นค่อยไปเจริญไปเรื่อยๆ มันเป็นอย่างนั้น การทำคุณงามความดีก็เหมือนกัน เหมือนบุคคลที่เดินทางสายกลาง สายกลางที่ท่านเปรียบเทียบเหมือนกับสายพิณ สายพิณถ้าตึงเกินไปก็ขาด ถ้าหย่อนเกินไปเสียงพิณก็ไม่ไพเราะ ถ้าตึงสายพิณตึงพอปานกลาง ถ้าคิดสายพิณแล้วเสียงก็ไพเราะเสนาะหู ฉะนั้นใดก็ดีการทำคุณงามความดี ก็เดินทางในสายกลาง พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้แบบนี้ ให้พวกเราทำคุณงามความดีไปเรื่อยๆ ให้นึกถึงคุณงามความดีที่ชีวิตของตนเอง ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ ก็ภูมิใจในชีวิต ชีวิตที่ยังอยู่ เพราะได้ทำคุณงามความดีไปเรื่อยๆ มันก็เป็นความภูมิใจ ก็จะเป็นผลอำนวยความสะดวก จะไปเกิดในชาติใดภพใดก็ดี มันก็จะหล่อมล้าต่ำสูงเหมือนกับที่เราพบเห็นในปัจจุบันนั่นเอง ทำไมคนเราถึงเป็นอย่างนี้ บางทีบางคนเป็นคนจน บางคนเป็นพลเรือน บางคนเป็นคนหัดดี เป็นกบฏุมพี เป็นอนุเสรยฐี มหาเสรยฐี เป็นพระราชามหากษัตริย์ราชาเจ้า ทำไมคนจึงหล่อมล้าต่ำสูงต่างกันอย่างนี้ เพราะบุญบารมีสร้างมาต่างกัน เราก็มีความภูมิใจที่ตัวเราเอง ได้ทำอะไรไว้แค่ไหน อย่าไปโกรธไปเกลียด ที่เกิดมาทุกข์ยากลำบาก มันต้องค่อยเป็นค่อยไปเรื่อยๆ ก็จะเจริญไปเรื่อยๆ ก็ให้ภูมิใจในการทำคุณงามความดีของตน

..เหตุฉะนั้นญาติโยมทุกท่านก็ดี เมื่อพิจารณาถึงคุณงามความดี ที่ตนเองได้ทำไปแล้ว ก็ทำให้ภูมิใจสบายใจ สุขใจ ก็รวบรวมเรียกว่าบุญ บุญคือความสุขใจ เมื่อสร้างสมอบรมบุญบารมีเอาไว้ เราก็เลยมีความสุข เหมือนเรามีสตางค์ในกระเป๋านี้แหละ มีสตางค์มากในกระเป๋ามากเท่าไร จะเดินทางไปไหน จะขึ้นรถลงเรือขึ้นเครื่องบินไปไหน ก็อุ่นใจว่ามีสตางค์อยู่ในกระเป๋า ที่จะใช้จ่ายให้สะดวกสบาย ฉะนั้นใดก็ดี บุญกุศลทั้งหลายก็เหมือนกัน จะติดสอยห้อยตาม อำนวยความสะดวกให้เรามีความสุข ทุกภพทุกชาติที่เราเกิดขึ้นมา เมื่อเราพิจารณาอย่างนี้ ใจเราก็มีความสุขปลื้มปิติยินดี ชีวิตนี้ไม่ขาดทุนเสียแล้ว ที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ เป็นชีวิตที่เป็นมงคล เหตุฉะนั้นนับว่าเป็นโชคดี ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มีจิตใจสูงกว่าสัตว์เดรัจฉานทั้งหลาย มีความฉลาดได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ ย่อมจะเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อยๆ เรียกว่าเป็นคนฉลาด ให้สมกับคำว่าเกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นผู้มีจิตสูง ได้ปฏิบัติคุณงามความดีเอาไว้ เหตุฉะนั้นเมื่อทุก

ท่านได้ทำคุณงามความดีเอาไว้แล้ว อาตมาภาพก็ขออำนวยการช่วยเหลือให้ทุกท่าน ถ้ามีจุดประสงค์งานหมายถึง
ใดเอาไว้ในใจ ก็ขออำนาจบุญกุศล คุณงามความดีที่ทุกคนและจะทำเอาไว้ จงคลบบันดาลให้ทุกคน ได้
ประสบพบเห็นแต่สิ่งที่ดีเองปรารถนาทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..